

Dąbrowski, Jan

Badania zespołu osadniczego Nakomiady - Godzikowo, pow. Kętrzyn

Komunikaty Mazursko-Warmińskie nr 4, 818

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zaplanowane więc na szereg lat badania archeologiczne i próby odtworzenia pierwotnego krajobrazu okolic Gródek pozwolą na rozpoznanie nie tylko jednego typowego mikroregionu, ale rozszerzą naszą znajomość dziejów osadnictwa całej tej pogranicznej krainy.

JAN DĄBROWSKI

BADANIA ZESPOŁU OSADNICZEGO NAKOMIADY — GODZIKOWO, POW. KĘTRZYN

W dn. 10—31 sierpnia 1962 r. przeprowadzono z funduszków Konserwatora Zabytków Archeologicznych ratownicze prace wykopaliskowe na grodzisku „Góra Zamkowa” w Nakomiadach i odległym odcie o około 1,5 km cmentarzysku, położonym na polach PGR Godzikowo. Prace prowadził autor sprawozdania przy udziale K. Berezki, studentki archeologii UMCS w Lublinie.

Na grodzisku „Góra Zamkowa”, znanym w literaturze jako obiekt z wczesnej epoki żelaza, przekopano ogółem 175 m², lokalizując wykopy w południowej części grodziska. Stwierdzono, że jest to obiekt o osadnictwie jednofazowym, przy czym warstwa kulturowa jest niemal całkowicie zniszczona przez uprawę, dziś już wstrzymaną. Obserwacje grubości warstw spływowch na stokach grodziska pozwalają przypuszczać, że pierwotnie warstwa kulturowa nie odznaczała się dużą miąższością. Przy stoku zaobserwowano ślady bliżej nie określonych umocnień obronnych w postaci pozostałości kilku, najprawdopodobniej zbutwiałych, pali. Materiał zabytkowy reprezentuje ceramika o dość dużym bogactwie form, zbliżona do materiału z niedalekiego Jeziorka w pow. Giżycko i wskazująca na przynależność obiektu do późnego okresu halsztackiego lub wczesnych faz okresu lateńskiego.

Współczesne grodzisko cmentarzysko w Godzikowie znane było również z literatury, jednak lokalizacja jego była tak niepewna, że udało się ją ustalić dopiero po dłuższych badaniach powierzchniowych oraz przeprowadzeniu szeregu rowów sondażowych. Łączna długość tych rowów wynosi 220 m. Odkryto dwa silnie zniszczone groby ciałopalne, w tym jeden ze śladami bruku kamiennego. Ponadto obserwacja profilów w rowach sondażowych wykazała występowanie śladów po dalszych, całkowicie już zniszczonych, grobach w postaci dużych skupisk spalenizny, ułamków naczyń, kamieni i kości, rozwleczonej na przestrzeni kilku, a nawet kilkunastu metrów. Cmentarzysko zostało niemal całkowicie zniszczone przez przeprowadzone na tym obiekcie przed 1939 rokiem prace melioracyjne, a następnie przez głęboką orkę. Dostarczyło ono stosunkowo dużej ilości materiału ceramicznego, pozwalającego dotychczasowe datowanie obiektu.

WŁODZIMIERA ZIEMIŃSKA-ODOJOWA

SPRAWOZDANIE Z BADAŃ KURHANU Z OKRESU LATEŃSKIEGO W RYBNIE, POW. MRAĆOWO, (ST. 2) W R. 1962

W czerwcu 1962 r. prowadzono badania na kurhanie w Rybnie, pow. mraćowskim. Badania te podjęto z inicjatywy Działu Archeologii Muzeum Mazurskiego w Olsztynie oraz Ekspedycji Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN, prowadzącej badania podwodne na osadzie nawodnej z wczesnego okresu lateńskiego na jeziorze Piłakno k. Rybna. (ST. 1). Celem badań było prze-